

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

37ste jaargang
11 december 2016

De Herders

De herders stonden in die nacht vooraan
en de eenvoudigen, de minsten daar,
verstonden
het grote wonder, raakten opgewonden
van woorden die niet eens werden
verstaan.

Men kent de namen van de mannen
niet.
Er staat geschreven dat er herders
waren,
drie, vier of meer, maar na tweeduizend
jaren
zijn zij nog steeds een dierbaar
kinderlied.

En het werd waar: de minderen zijn
meer.
Zij hadden geen geschenken
meegenomen.
De koningen zijn later pas gekomen,
maar herders knielden toen als eersten
neer.

Van tranen of van licht, de ogen blind,
gaven zij zo zichzelf als offerande.
Met grote, ruwe, moegewerkte handen
streelden zij zacht het nieuwgeboren
kind.

Jos Brink

D e stilte doorbroken.

(Rob Quispel)

Lucas 2:13 En plotseling voegde zich bij de engel een groot
hemels leger dat God prees met de woorden:
14 “Eer aan God in de hoogste hemel”.

De hemel leek van koper.

Waar was God?

Het was 400 jaar geleden dat God door de profeet Maleachi had
gesproken.

En nu.....Stilte alom.

We kijken naar de woorden van de profeet Maleachi.

Zijn beginwoorden klinken ons bekend in de oren:

Ik citeer: “Ik heb jullie lief” – zegt de HEER – en jullie zeggen:
“Waaruit blijkt die liefde dan?”

Zijn dit woorden van 2400 jaar geleden?

Het zijn heel actuele woorden;

Hoe vaak hebben we niet gehoord: **als God liefde is.....**

en dan komt een opsomming.

Waarom is er dan oorlog, leed, sterven mensen die in onze ogen
nog een heel leven voor zich hebben?

Het zijn vragen waar we in de afgelopen tijd tijdens de preken en
inloopochtend stil bij hebben gestaan. Deze vragen hebben meer
te maken met ons beeld van God, dan wat de Bijbel ons openbaart
over God.

Dominee Buskes schreef een boekje:

“Onze Lieve Heer bestaat niet!”

Hier rekent hij af met projecties van onze verlangens, die NIETS
met de God van de Bijbel te maken hebben.

Maleachi zwijgt en dan is er het grote zwijgen.

Er zijn geen profeten die vermanende of bemoedigende woorden
spreken.

Stilte.

400 jaar lang!

Waar lezen we eerder over zo'n grote stilte?

Het lijkt wel een herhaling van de geschiedenis.

Toen God een verbond sloot met Abram (Genesis 15) zei God, dat Abrahams nakomelingen 400 jaar verdrukt zouden worden.

Waarom? Waarom?

Het is toch Gods volk? Waarom doet God er niets aan?

Vers 16 van Genesis 15 geeft uitsluitel:

De maat van de ongerechtigheid van de Amoriëten moet eerst vol zijn.

400 jaar lang zuchten de slaven in Egypte.

Onschuldige kinderen worden vermoord.

Waarom doet God er niets aan?

Hier zien we een heel ander aspect van God.

Aan de ene kant is Hij geduldig, want de maat van de ongerechtigheid van de Amoriëten moet eerst vol zijn voordat Hij ingrijpt.

Hij staat toe, dat Zijn volk 400 jaar lijdt.

Onschuldige kinderen worden vermoord, bittere slavernij en toch grijpt God pas in op Zijn Tijd.

Dat is een andere God, dan "Onze Lieve Heer" die naar onze pijpen danst.

Die er is om ons een "Zwitserlevengevoel" te geven.

We verplaatsen ons naar de tijd rondom Jezus' geboorte.

Zwaar zucht het volk onder de Romeinse bezetting.

Men ziet uit naar een verlosser, een soort superman, die afrekent met de Romeinen.

Met veel luister kondigen de engelen de Verlosser aan.

Vol verwachting gaan de herders op weg.

Zal het een kruising tussen Simson en Mozes zijn? Sterk als Simson, een leider als Mozes?

Iemand die korte metten met de Romeinen gaat maken?

Wat de herders zien is een hulpeloos kind in een kribbe.

Wat een teleurstelling!?

Deze Verlosser voldoet in geen enkel opzicht aan het beeld wat ze hebben.

En nu naar ons.

Wat God voor ogen heeft staat vaak diametraal op onze menselijke visie.

De profeet Zacharia zei het al in hoofdstuk 4:6b:

Niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest! zegt de HERE der heerscharen.

Niet -.-.-.-.-. maar.

De God van de Bijbel gaat een andere weg.

De weg die vaak tegen onze menselijke logica ingaat.

Willen we onze eigen weg gaan, of volgen we, tegen alle menselijke bedenksels in Gods weg?

Dit is de enige weg, die vrede geeft.

Een weg die allerlei vragen kan oproepen.

Er is maar één antwoord..

Niet Simson, niet Mozes, maar Jezus is de enige die vrede geeft!

Die vrede begint met God de plaats in ons leven te geven die Hem toekomt.

De eerste plaats.

De herders vervolgden hun weg met blijdschap.

Welke weg gaan wij?

Samenvatting kerkenraadsverg. (5 dec., secretaris)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Rob Quispel van harte welkom.

Rob houdt een bezinning over Handelingen 20:

Geven maakt gelukkiger dan ontvangen.

De notulen zijn een correcte weergave van de vorige vergadering.

N.a.v. de notulen geeft Cor een toelichting op het geluidsniveau van het orgel. Dit niveau is naar onderen bijgesteld.

De ingekomen en uitgestuurde post.

De fam. Groenendijk bedankt de gemeente voor de felicitatiekaart m.b.t. de geboorte van hun dochter Chandani.

De crematie van Pieter Korving (68 j.) heeft in besloten kring plaatsgevonden.

De voorzitter van de Ned. Club in Denia (Annelies Akkerman) vraagt of haar leden ook aanwezig mogen zijn op inspiratieochtenden. De kerkenraad vindt dat natuurlijk goed.

Er ligt een aanbod van een troubadour (tevens voorganger) om op te treden voor onze gemeente (zie: www.defigurant.nl).

We gaan dit zo mogelijk samen doen met de Ned.club Denia.

We hebben een kerstgroet ontvangen van de gemeente in Costa del Sol.

De verjaardagsgroet, die Wim v.d. Velde altijd tijdig verstuurd, levert vaak lieve reacties op.

Met Maarten Verboon, die ernstig ziek thuis ligt, gaat het (naar omstandigheden) redelijk goed.

De volgende personen zijn recentelijk opgenomen in onze adressen-administratie:

- Cees en Lijnie Bassa. Ze camperen circa 6 maanden per jaar op de camping in Javea.
- Wim en Els Bazen. Ze wonen in Els Poblets.
- Clemens van Beem. Hij woont in Orba
- Jan Cornelissen. Hij woont een aantal maanden per jaar in de casita van de fam. Gerth.
- Ronald en Wartini Groenendijk. Zij wonen in Parcent.
- Eelke en Elisabeth Hofstra. Zij wonen in Ontario (Canada) maar bezoeken onze kerk een aantal maanden in het voorjaar.
- Hans en Tineke van der Lelie. Ze komen uit Leusden. Ze camperen vele maanden per jaar op de camping in Javea.
- Gerrit en Tineke de Vreede. Ze komen uit Nieuwerkerk. Ze camperen op een camping in Vall de Laguar.
- Henk en Yvonne Waumans. Ze wonen in Rhoon en verblijven langdurig in Denia.

Pastorale zaken.

Diverse namen worden genoemd van leden die in de komende periode wel wat extra aandacht mogen krijgen van de predikant. Vele leden namen afgelopen zondag (tijdelijk) afscheid om de feestdagen in Nederland door te brengen.

De gedachteniszondag (op 20 nov.), heeft vele positieve reacties opgeleverd. Het overlijden van Pieter Korving op 18 november werd ons pas op zondagavond bekend gemaakt. We hebben hem daarom op de volgende zondag herdacht.

Op de inspiratie ochtend over Gods namen en onze Gods-beelden, waren 20 belangstellenden.

Een aantal mensen gaat binnenkort de kerkzaal weer in Kerststemming brengen.

Ook dit jaar gaan we met Kerst een kwartier eerder beginnen om de traditionele kerstliederen samen te zingen voordat de dienst om 11 uur begint.

Nieuwjaar valt dit jaar op een zondag. Het idee is om na de kerkdienst met elkaar te gaan eten in de grote WOK van Denia. De volgende inspiratie-ochtenden zijn op dinsdag 24 januari en 14 februari 2017.

Sluiting. Rob Quispel sluit de vergadering met een gebed.

Daarna genieten we in een informele sfeer van hapjes en drankjes samen met Rob en Marga Quispel.

De volgende kerkenraadsvergadering is op (Dv) maandag 16 januari 2017.

**De kerkenraad wenst U
gezegende kerstdagen
en een gelukkig NieuwJaar !**

Gedachteniszondag

(Ingebracht door de secretaris)

Zondag 20 november noemden we in het midden van de gemeente de namen van hen die van ons heen gingen in het afgelopen jaar. Namen die blijven klinken zo lang wij leven, namen die geborgen blijven tot ver over de grenzen van ons leven, in de trouw van God.

Bij elke naam werd een kaars aangestoken om hen te gedenken en hen toe te vertrouwen aan God.

Ook gemeenteleden konden vervolgens een kaars aansteken voor de dierbaren die hen ontvallen waren.

Overledenen in het afgelopen kerkelijke jaar (nov. 2015 t/m oct. 2016)

=====

Overleden:	Naam:	Leeftijd:
12 januari	Willy Bakker	80 jaar
8 juni	Giel Berkman	63 jaar
10 juli	Chris Ooms	87 jaar
28 juli	Hans Schepers	74 jaar
17 aug.	Pieter van der Ent	87 jaar

Hier noemen wij de dure namen

*van de levenden van ooit,
die met het geloof getooid
aan de levensgrenzen kwamen.*

*Heer, herinner U 't bestaan
van hen, die zijn voorgegaan.
Eens gingen zij de weg van mensen
met hun pijn en kwetsbaarheid,
steeds gebonden aan de tijd,
tussen droom en tussen wensen.*

*Heer, herinner U 't bestaan
van hen, die zijn voorgegaan.
Christus, u hebt de dood bestreden
en bent voor ons opgestaan,
wil ook met hen verder gaan
en de eeuwigheid betreden.*

*Heer, herinner U 't bestaan
van hen, die zijn voorgegaan.*

Alfred C. Bronswijk

*Het bestuur van IPNZE wenst u Gezegende Kerstdagen en vrede en alle goeds
voor 2017.*

Wie je in je hart bewaart ...

(Allard Draaisma)

Het digitale tijdperk heeft veel veranderingen bij ons allemaal gebracht. Neem nu eens het opsparen of verzamelen van interessante stukken of artikelen. Niet meer nodig, je kunt het zo allemaal weer opzoeken op je PC. Eventueel kun je het daar opslaan. Wat spaarden we vroeger al niet: postzegels, lucifersmerken, sigarenbandjes, enz. Ik heb er nog een kleine hobby aan over gehouden, nl. de spreuken verzamelen op de suikerzakjes die je bij de koffie hier in Spanje krijgt. Heel veel wijze spreuken heb ik al verzameld en in de PC gezet. Zowel in het Spaans als in het Nederlands.

Deze week trof ik een spreuk die mooi is in gedachten te houden bij het **herdenken van onze overledenen**.

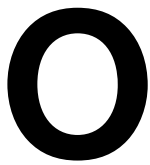
1 november is de dag dat men in Spanje de geliefden herdenkt die overleden zijn. Velen gaan dan naar de kerkhoven om een moment stil te staan bij de overledenen. Er worden veel bloemen meegenomen en daar gelegd. Bij onze oosterburen worden de kerkhoven ook veel meer bezocht dan bij ons in Nederland. Daar is een wekelijkse gang naar het kerkhof nog vrij gebruikelijk en zien de kerkhoven er vaak mooi uit met veel bloemen.

20 november was dit jaar voor ons het einde van het kerkelijk jaar en dan gedenken wij in onze kerk diegenen die het afgelopen jaar overleden zijn.

Uitbundig veel bloemen zijn bij ons niet zo gebruikelijk.

Maar ik denk dat de spreuk op het suikerzakje van deze week toch erg toepasselijk is :

"Wie je in je hart bewaart, raak je nooit meer kwijt"

Onze Jezus is voor moslims de Antichrist

(ingebracht door Rob Quispel)

"Ook moslims hebben hun eigen eindtijdsleer. De islamitische Jezus speelt een cruciale rol in de islamitische eindtijd," vertelt de invloedrijke predikant John MacArthur.

"Geloofstoerusting" plaatste onlangs zijn lezing over 'islam en de Antichrist'. "Onze Jezus is hun Antichrist. Onze Antichrist is hun verlosser. Een duivelse vervalsing," concludeert hij.

"De meeste mensen denken dat de islam geen binding heeft met het christendom. Je zou denken dat als iemand moslim is, diegene geen relatie heeft met het christendom. Bij andere religies is dat namelijk het geval. Zo hebben het hindoeïsme en boeddhisme geen binding met het christendom. Het is verbazingwekkend om te zien hoeveel religies wel een binding hebben. Satan wil graag na-apen om zo te kunnen misleiden." MacArthur legt uit dat moslims op basis van hun geschriften exact kunnen weten hoe het met de wereld gaat aflopen. "Ik zal hun Jezus eens beschrijven vanuit hun eigen geschriften: de Koran en de Soennah."

Jezus speelt een sleutelrol

"In hun ogen was Jezus een mens en geen God," gaat MacArthur verder. "Hij is niet gestorven. Hij is net als Elia naar de hemel gegaan. Hij zit nu in de hemel naast Allah. Wachtend tot Allah hem terug zal sturen. In hun visie speelt de profeet Jezus een sleutelrol in het einde der tijden. Waarom zou Allah Jezus terug willen sturen? Antwoord: Zodat hij alle christenen kan corrigeren die verkeerd hebben begrepen wie hij is. Die misleide christenen die denken dat hij God is, stierf en weer opstond om mensen met God te verzoenen."

"In de islamitische eindtijdsleer zijn er drie grote tekenen die voorafgaan aan het einde der tijden. Elk teken is een persoon. Allereerst zal de Mahdi komen. Wat komt de Mahdi doen?"

Alle mensen uitroeien die Allah niet aanbidden en zich niet tot de islam bekeren. Ze worden in hun geschriften aangeduid als varkens en honden. En om het eeuwige, wereld dominerende koninkrijk van de islam op te richten. De Mahdi is de langverwachte verlosser. Hij zal het laatste kalifaat stichten. Hij komt een heilige oorlog voeren. Wie zich niet tot de islam bekeert, wordt gedood."

Rijdend op een wit paard

"Eerst zal hij volgens de islamitische geschriften zijn leger leiden naar Israël om alle Joden uit te roeien en zijn regering oprichten in Jeruzalem, op de Tempelberg. Verder zal de Mahdi voor 7 jaar een vredesverdrag sluiten met de Joden en het westen. Hij zal dus zeven jaar heersen om de islam op aarde op te richten. Ook zeggen hun heilige geschriften: 'De Mahdi zal komen, rijdend op een wit paard', zoals geschreven staat in Openbaring 6:1-2. Ook zal hij bij alle mensen geliefd zijn. Dit is een precieze omschrijving van de Bijbelse Antichrist. Het beest uit Openbaring 13."

MacArthur: "Er is ook een tweede teken: Jezus. De Mahdi is groter dan Jezus. Dat is voor hen belangrijk, omdat dit aantoonde dat de christenen fout zitten. Jezus zal de Mahdi bijstaan. Hij zal terugkomen als een radicale moslim. Hij zal volgens hun geschriften een wereldwijde sharia-wetgeving oprichten, de grootste islam-evangelist worden en de laatste getuige tegen niet-moslims zijn op de Dag des Oordeels. Wereldwijd zullen christenen toegeven dat ze fout zaten. Toegeven dat Jezus niet is gestorven, niet is opgestaan en niet Gods Zoon is."

"Vergelijk dit eens met de valse profeet uit Openbaring 13, 16, 19 en 20. Dan lees je over de valse profeet die de Antichrist bijstaat en helpt. De profeet Jezus is in de islam precies dezelfde als de valse profeet die de Antichrist bijstaat."

De grote misleider

"Zo komen we bij de derde persoon: de Antichrist zal tevoorschijn komen. De moslims noemen hem Dajjal. Hij is de grote misleider. Ik citeer uit hun geschriften: 'Het leger van Satan zal geleid worden

door iemand die zegt Jezus Christus te zijn. Er zal een grote strijd zijn, de moslim-Jezus zal tegen de valse Jezus strijden, hij zal hem doden en de islam oprichten voor altijd.' De waarheid is, de ware Jezus zal de Antichrist vernietigen, samen met de valse profeet en Hij zal Zijn Koninkrijk oprichten, voor eeuwig. Onze Jezus is hun Antichrist. Onze Antichrist is hun verlosser."

Overgenomen uit CIP

Inspiratie-ochtenden.

(ingebracht door de redactie)

De inspiratie-ochtenden zijn gepland op 13 december, 24 januari en 14 februari.

Op 13 december willen we de film "The Nativity Story" bekijken. Deze film geeft een goed beeld over de tijd van Jezus' geboorte. Hoe leefden de mensen toen, wat waren hun gewoonten en wat betekende de komst van Jezus voor Maria en Jozef?

Op 24 januari en 14 februari worden de inspiratie-ochtenden ingevuld door de dan dienstdoende predikant: Henk Vijver. Nog even afwachten dus.

We hopen elkaar te ontmoeten in de pastorie. Vanaf 10:30 uur is er koffie. Om 11:00 uur beginnen we! Bij deze bent u van harte uitgenodigd!

De hemel op aarde?

(ingebracht door Henk de Jong)

Het enorme aanbod aan moderne media slurpt de aandacht van de meeste mensen zo op dat het de vraag is of je nog de tijd hebt om gewoon na te denken. Bijvoorbeeld over de hemel. Misschien zou je op de gedachte kunnen komen om op je Tomtom

“Navigeer naar de hemel” in te toetsen. Stel je voor dat je ineens te horen krijgt. “Bestemming bereikt”. Maar het zou schrikken zijn als je TomTom-stem zou roepen: “Ga terug! Ga terug!” Nee de moderne media brengen je niet in de hemel. Daarvoor moet je bij Jezus zijn.

Het valt mij steeds meer op dat je tegenwoordig, ook door gelovigen, meer hoort praten over de aarde dan over de hemel. De hemel lijkt heel ver weg en we denken liever over “de nieuwe aarde” dan over de ons beloofde hemelse toekomst. Ook in de theologie wordt meer de nadruk gelegd op de opdracht goed te zorgen voor de aarde. Hoe belangrijk dit ook is, maar er wordt veel minder aandacht gevraagd voor onze hemelse bestemming, hoewel we daar de eeuwige eeuwigheid zullen doorbrengen. Dat komt misschien wel omdat er in de loop van de eeuwen steeds veel te veel nadruk is gelegd op het in hemel altijd loven en prijzen van de Heer, dan dat we daar (ook dan) de ons door God gegeven taken gaan vervullen.

Ik vertel een paar belangrijke dingen over de hemel en haal dat helemaal uit de Bijbel. In de eerste plaats heeft men het, denkende over de hemel, vaak over het Nieuwe Jeruzalem. Daar lezen we over in Openbaringen 21:

“En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg, en hij toonde mij de heilige stad, Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God; en zij had de heerlijkheid Gods, en haar glans leek op een zeer kostbaar gesteente, als de kristalheldere diamant”. Er staat dus daar, dat het Nieuwe Jeruzalem neerdaalt uit de hemel. Het is dus niet de hemel, het komt uit de hemel! De conclusie mag zijn: als iets dat uit de hemel komt al zo stralend is, hoe moet de hemel dan zelf niet zijn!

Toch wordt er dus door veel gelovigen voor de heerlijke toekomst meer gekeken naar de nieuwe aarde, dan naar de hemel.

Daar zit dan soms een hele gedachtegang achter. Dat gaat zo ver dat verreweg de meeste hoop van de wereld in de handen van de mens ligt: die moet zorgen dat de aarde helemaal vernieuwd wordt. En als dan die nieuwe wereld er is, dan mag Jezus die van ons komen overnemen en daar de toekomst gaan bouwen.

Is dat nu niet een beetje te optimistisch gedacht?

Om ons heen zien we alleen maar een wereld die met enorme sprongen achteruit gaat. Iedereen vindt dat alles zo uit de hand loopt, dat niemand de oplossing meer heeft. Bovendien is er een tomeloze wapenwedloop op gang gekomen en wordt er nu al bedreigd met bommen die in één klap een heel land uit kunnen wissen. Dat klinkt toch echt apocalyptisch. Welke mens is in staat dit nog tot staan te brengen? Dit soort toestanden is wel beschreven in het boek Openbaringen en we kunnen echt stellen dat de mens het niet meer redt dan alleen door het ingrijpen van God zelf.

En dat zal ook gebeuren! Niet de mens zal dat volbrengen, maar alleen de Heer.

Maar we zouden het over de hemel hebben. Nergens in de Bijbel staat dat de hemel op aarde zal komen. Dat kan ook helemaal niet. Salomo roept het al uit als hij de tempel in Jeruzalem gebouwd heeft: 1 Koningen 8: "Zou God dan waarlijk op aarde wonen? Zie de hemel, zelfs de hemel der hemelen, kan U niet bevatten, hoeveel te min dit huis dat ik gebouwd heb". De hemel is in ieder geval de plaats waar God woont en waar Zijn Zoon, Jezus verblijft. Het is ook zonneklaar dat Zij ook willen dat wij daar zullen zijn. Jezus zegt het letterlijk in Johannes 14: "In het huis mijns Vaders zijn vele woningen (anders zou ik het u gezegd hebben) want Ik ga heen om u een plaats te bereiden; en wanneer ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij moogt zijn waar Ik ben". Hij bidt het zelfs in het hogepriesterlijk gebed, als Hij al zeker weet dat Hij heel binnenkort aan het kruis zal sterven (en snel daarna weer op zal staan): "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt, Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad voor de grondlegging der wereld."

Korte tijd later ziet Stefanus, als hij gestenigd gaat worden, dat dit letterlijk waarheid wordt: "Maar Stefanus vol van de heilige Geest, sloeg de ogen ten hemel en zag de heerlijkheid Gods en Jezus, staande ter rechterhand Gods, en hij zei: "Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods". Even later zal hij bij Hem zijn in de hemel.

Dat zijn toch prachtige berichten! Paulus hunkert er gewoon naar,

dat hij daar ook zal zijn: “Want we weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemel en niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: “wij haken er naar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden..... maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Heer onze intrek te nemen”.

Johannes mocht er nota bene al een kijkje nemen: “Na deze dingen zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel; en de eerste stem, die ik gehoord had, alsof een bazuin met mij sprak, zeide: Klim hierheen op en Ik zal u tonen, wat na deze geschieden moet. Terstond kwam ik in vervoering des geestes en zie, er stond een troon in de hemel en iemand was op die troon gezeten. En die erop gezeten was, was van aanzien de diamant en sardus gelijk; en een regenboog was rondom de troon, van aanzien de smaragd gelijk. En rond om de troon waren vierentwintig tronen, en op die tronen waren vierentwintig oudsten gezeten, in witte kleren en met gouden kronen op hun hoofden”.

O ja, hoe zat het nu met die “nieuwe aarde”?

Die komt pas als Jezus vrede brengt en gerechtigheid.

Dus niet de mens sticht die nieuwe aarde. Dat doet Jezus zelf.

Hij komt niet een door de mens geschapen nieuwe en ideale wereld in ontvangst nemen.

Het is gebleken dat de mens daarin hopeloos mislukt is.

Jezus, Hij gaat het doen en wij mogen Hem daarin helpen.

(Wim Embregts)

Kon Mozes zingen?

(Bram Gerth)

We weten van Mozes dat hij waarschijnlijk slecht van de tongriem was gesneden, althans dat is zijn excuus wanneer hij van God de opdracht krijgt om naar de Farao te gaan om de vrijlating van het volk Israël te eisen. Maar dan in Deuteronomium krijgt Mozes van God de opdracht om een lied te dichten en in dit lied komt tot uiting dat God voorziet dat na het heengaan van Mozes het volk Hem ontrouw zal worden. Het volk zal daar voor gestraft worden maar

God komt niet terug op Zijn Belofte om het volk naar het beloofde land te brengen. Het lied dat Mozes moet dichten en aan het volk moet leren en ook daadwerkelijk dicht is heel bijzonder van opbouw en daar werd ik op geattendeerd door Leo Mok, een docent rabbinica en judaïca. Het is, uiteraard zou ik haast zeggen, een lied op rijm wat in de vertaling natuurlijk niet is terug te vinden. Maar het bijzondere aan het lied is dat in één zin twee keer een beeld of woord voorkomt waarvan het tweede woord een synoniem, een nuancering of een intensivering van het eerst gebruikte woord is. Dus b.v. “luisteren” en “horen”, “regen” en dauw”, “leer” en “woorden”, “regenbuien” en “regenstromen”, “jong groen” en “kruid gewas”, “rots” en “harde steen”. In de Torarol wordt dit lied van Mozes ook op een speciale manier geschreven, waarbij de tekst over twee kolommen verdeeld is.

Het lied is een getuigenis over het verleden, heden en toekomst van het volk Israël. En Mozes is er zelf ook zo van overtuigd dat na zijn dood het volk de wegen van Jahweh zal verlaten dat wanneer hij het lied af heeft dat hij aan het volk moet leren, hij de tekst aan de levieten geeft en zegt: “Neem dit boek met het lied en leg het naast de verbondsark van Jahweh uw God, om daar tegen u te getuigen. Want ik ken uw weerspanning en hardnekkigheid. Zie, terwijl ik nog levend bij u vertoefde, zijt gij al tegen Jahweh weerspanning geweest, wat zal het dan wezen na mijn dood”? Maar, zegt u nu natuurlijk, de vraag was of Mozes kon zingen en kon Mozes nu zingen of niet?

Jawel, Mozes kon zingen want in hetzelfde hoofdstuk van dit Bijbelgedeelte staat dat Mozes met Josua naar voren trad en zij samen dit lied zongen ten aanhoren van het volk. Maar de opdracht aan Mozes was om dit lied aan het volk te leren zodat het hoogstwaarschijnlijk is dat Mozes niet alleen de tekst van zijn lied maar ook de melodie daarvan aan het volk heeft geleerd. Heeft dit dan een speciale reden? Jawel, zegt Leo Mok en ik denk dat hij gelijk heeft, jawel, want een gezongen tekst wordt beter onthouden dan een gesproken tekst. Denk eens aan de liedjes die we op school hebben geleerd. We weten vaak niet eens meer van wie en wanneer, maar de tekst en melodie zitten er na meer dan een halve

eeuw nog prima in en oudere mensen waarvan het geheugen sterk is afgezwakt, kennen en herkennen de liedjes uit hun jeugd vaak nog heel goed. Ik vond dit toch wel een bijzonder verhaal uit onze Bijbel en ook een zeer plausibele uitleg. Vandaar dat u het nu terug vindt in ons kerkblad.

500 jaar Reformatie:

(ingebracht door de redactie)

óók voor katholieken het herdenken waard

Komend jaar is het precies 500 jaar geleden dat Maarten Luther zijn 95 stellingen publiceerde, waarmee de Reformatie werd ingeluid. Dat jubileum biedt katholieken en protestanten de kans om nader tot elkaar te komen, betoogt Geert van Dartel van de Katholieke Vereniging voor Oecumene.

De herdenking van 500 jaar Reformatie wordt vanwege de betrokkenheid van de katholieke kerk een belangrijke graadmeter voor de toekomst van de oecumene. Wie er nog aan twijfelde of de katholieke kerk wel mee moet doen met deze herdenking, is door het bezoek van paus Franciscus op 31 oktober jl. aan Lund wellicht overtuigd van het belang ervan. Aan de orde is de vraag of het mogelijk is om het schisma dat 500 jaar geleden begonnen is, te overwinnen. In de kathedraal van Lund zei paus Franciscus “dat

lutheranen en katholieken een nieuwe mogelijkheid hebben om een gezamenlijk pad te gaan".

Minder scherp

Het initiatief om het 5e eeuwfeest van de Reformatie te herdenken ligt bij de kerkgenootschappen die teruggaan op de hervormingen van Maarten Luther (1483-1546). In Duitsland en Nederland zijn de voorbereidingen al lang gaande. Tegen de achtergrond van de oecumenische toenadering van de afgelopen vijftig jaar is het vanzelfsprekend dat vertegenwoordigers van andere kerken uitgenodigd worden voor vieringen en bijeenkomsten.

Dat was ook goed zichtbaar bij de startbijeenkomst van het jubileumjaar van de protestantse kerk op 31 oktober 2016 in de Lutherse Kerk in Amsterdam. Namens de bisschoppenconferentie voerde mgr. Hans van den Hende het woord. Zijn oneliner "Het herstel van de eenheid, is de Reformatie van vandaag", werd door reformatorische kranten gretig opgepikt. De scheidslijnen tussen de kerken liggen niet meer zo scherp en kerken zijn veel meer dan vroeger met elkaar in gesprek.

Er zijn belangrijke resultaten geboekt. De overeenstemming tussen lutheranen en katholieken over de rechtvaardigingsleer in 1999 heeft al een groot stuk van de weg naar het herstel van kerkgemeenschap geëffend. Maar aanwezig zijn bij een jubileum betekent op zichzelf nog niet zoveel voor de toekomst. Dat kan ook als vriendelijke geste van respect en verbondenheid. Ligt dat bij de herdenking van de Reformatie anders?

Gezamenlijk pad

De rooms-katholiek/lutherse Commissie voor Eenheid beseftte tijdig hoe belangrijk het is om de uitgangspunten voor de oecumenische herdenking goed te formuleren. In 2013 publiceerde de Commissie het rapport *Van Conflict naar Gemeenschap*, dat ook in Nederlandse vertaling beschikbaar is. In deze tekst komt veel aan de orde: de inzet van Maarten Luther, de geschiedenis van de Reformatie, de katholieke reactie daarop en de resultaten van de oecumenische dialoog van de laatste vijftig jaar.

Deze gezamenlijke visie op de geschiedenis en evaluatie van de bereikte overeenstemming maken een gezamenlijke herdenking mogelijk en zinvol en openen een weg naar de toekomst.

De oecumenische herdenking zoals hier beschreven is gericht op het overwinnen van de verdeeldheid en het herstel van eenheid. De doop die allen verbindt in het Lichaam van Christus, het deelhebben aan de vreugde van het Evangelie en een oprechte gezindheid waarin wederzijds schuld voor verdeeldheid wordt uitgesproken, wijzen naar het gezamenlijke pad waarover paus Franciscus in Lund sprak.

Vijf opdrachten

Voor onderweg geeft het rapport vijf waardevolle opdrachten mee die ons helpen bij elkaar te blijven en anderen aan te spreken mee op weg te gaan:

1. Laten we altijd beginnen vanuit het perspectief van eenheid en niet vanuit verdeeldheid;
2. Geef ruimte voor de transformatie van jezelf door de ontmoeting met de ander en het wederzijds getuigenis van het geloof;
3. Verlies het doel van de zichtbare eenheid niet uit het oog en werk in concrete stappen uit wat dit betekent;
4. Ontdek samen de kracht van het Evangelie voor mensen van onze tijd;
5. Wees samen getuigen van Gods genade in verkondiging en dienst aan de wereld.

Er wordt vaak geklaagd over het moeizame karakter van de oecumenische samenwerking. Veelal wordt dat geweten aan de terughoudende opstelling van de leiders van onze kerken. Bij de herdenking van de Reformatie hebben de leiders van de katholieke kerk en de lutherse wereldfederatie het voortouw genomen met hun gedenkwaardige ontmoeting in Lund. Samen de weg gaan die naar eenheid leidt, is de *Kairos* die katholieken en protestanten in dit herdenkingsjaar op veel momenten en op veel plaatsen geboden wordt. Mis het niet.

Geert van Dartel is secretaris van de *Katholieke Vereniging voor Oecumene in 's-Hertogenbosch*.

Dit artikel is overgenomen uit IGNIS: online tijdschrift over geloof en samenleving.

O vergave aan de hele werkelijkheid

(ingebracht door redactie)

Jezus zei:

Gelukkig de mens die heeft geleden en het leven gevonden.

Gelukkig de mens die heeft geleden? Wat moeten we daar nu mee? Het moet voor de Joodse tijdgenoten van Jezus in elk geval een verbazingwekkend vreemde uitspraak zijn geweest, schokkend lasterlijk zelfs. Het lijden was toch een straf van Jahweh op de zonde? Mozes was daarover toch duidelijk geweest?

In het Bijbelboek Deuteronomium laat hij weten dat Jahweh als een rechter over het leven regeert.

Wie hem volgt zal beloond worden, wie dat niet doet zal gestraft worden met ellende in alle mogelijke vormen.

En latere Bijbelboeken zijn er niet onduidelijk over dat alle rampspoed die het Joodse volk keer op keer treft, een terechte straf is voor de ongehoorzaamheid aan Jahweh.

De profeet Ezechiël laat Jahweh zeggen:

'Ik zal u niet ontzien en geen deernis hebben, maar Ik zal uw wandel aan u vergelden, uw gruwelen zullen op u neerkomen, en gij zult weten, dat Ik de Here ben.'

En de profeet Hosea voegt daar nog aan toe, eveneens sprekend namens Jahweh:

'Samaria moet boeten, omdat het weerspanning is geweest tegen zijn God. Door het zwaard zullen zij vallen, hun kleine kinderen zullen worden verpletterd, hun zwangere vrouwen zullen worden opengereten.'

Zo, dat is klare taal. En het is niet moeilijk vele andere vergelijkbare uitspraken te vinden in het Oude Testament.

Maar Jezus verlaat deze wraakzuchtige zienswijze en breekt er nadrukkelijk mee. In het Nieuwe Testament wordt verteld dat hij zich mengt met melaatsen en andere verschoppelingen. Daarmee laat hij zien dat niemand buitengesloten is van de naastenliefde

waartoe hij oproept. Niemand, werkelijk niemand. Ieder mens is een naaste.

Het antwoord van Jezus op het menselijk lijden is niet een beschuldigende vinger, maar barmhartigheid zonder oordeel.

Dat is misschien wel het meest kenmerkende verschil tussen Jezus en het Oude Testament.

Dit logion (spreuk, uitspraak) past bij die revolutionair nieuwe houding van Jezus tegenover het lijden, maar voegt daar nog iets wezenlijks aan toe. Het laat zien dat de bereidheid het lijden oordeelloos te aanvaarden als deel van het leven, je tot heel mens maakt, tot 'een levende' in de symboliek van de gnostiek.

In het vorige logion spraken we over de illusie van verlichting. Je kunt jezelf er een beeld van vormen hoe het is om verlicht te zijn en vervolgens jezelf gaan verbouwen om in dat beeld te passen. Zo'n illusie over het verlicht zijn kan het idee bevatten dat je als verlicht mens niet meer zult lijden, dat je daar dan boven zult staan. Maar met die gedachte, met dat ideaalbeeld van de verlichte, plaats je jezelf buiten je eigen heelheid als mens, buiten het leven.

Waar het steeds om gaat in het Thomasevangelie is de heelheid als mens. Die heelheid kan men niet verwerven door zichzelf op welke wijze dan ook te amputeren. Maar ook niet door de werkelijkheid te willen veranderen.

Het lijden is een onontkoombaar deel van het mens-zijn. Het is de andere kant van de liefde. We lijden bijvoorbeeld om het verlies van een dierbare omdat we deze medemens liefhebben. Onvoorwaardelijke liefde kan alleen bestaan in combinatie met de onvoorwaardelijke bereidheid tot het ervaren van de pijn die het leven ons soms ook aandoet.

Het zal niet lukken om als 'verlicht' mens alleen maar de pijnloze helft van de werkelijkheid te willen hebben en te streven naar een leven zonder lijden. Wie een heel mens wil worden zal de werkelijkheid als geheel moeten omarmen, met alles erop en eraan, zonder enig voorbehoud.

Dat heet overgave. Overgave is onvoorwaardelijk.

Alleen die overgave zal de mens ook de diepst mogelijke levensvreugde kunnen brengen. Als men die vreugde wil, zal men ook het lijden erbij moeten nemen.

Dat men om een heel mens te kunnen worden de werkelijkheid in z'n totaliteit zou moeten omarmen, is een standpunt dat vaak protest oproept. Want men verstaat dan dat je alles maar goed zou moeten vinden. Maar dat is helemaal niet wat hier bedoeld wordt. Dat je alles goed zou moeten vinden is een bedenksel, een opgelegd mentaal oordeel.

Overgave betekent ook het loslaten van zulke opgelegde oordelen. Pas dan kan de werkelijkheid aan je verschijnen zoals die is, in heel zijn oneindige verscheidenheid, zonder iets daarvan buiten te sluiten.

Dan heb je het leven gevonden. Dan is er emotionele openheid. Dat is de bereidheid geraakt te worden in het hart zonder voorwaarden.

Die onvoorwaardelijke bereidheid geraakt te worden kan heel goed tot gevolg hebben dat men een heftig innerlijk protest ervaart over een bepaalde toestand of handelswijze. Maar je kunt ook instemming ervaren, bijvoorbeeld in de vorm van een gelukservaring.

Protest en instemming van het hart vormen dan de innerlijke richtlijnen voor het menselijk handelen, en niet de van buitenaf opgelegde oordelen. Die ervaringen zijn de boodschappers van de ziel. Daar heb je iets mee te doen. Dat zijn de opdrachten die het leven zelf je geeft.

Uit: Bram Moerland, Het Thomas Evangelie (Nag Hammadi)

Uitkijken naar de komst van Jezus

(ingebracht door redactie)

Waar denk je aan bij de maand december? Juist: Sinterklaas, kerstborrels en volle winkels. Maar is dat echt waar het in deze tijd om gaat? In de christelijke liturgie hebben de vier weken voor Kerst de naam 'advent' gekregen. Letterlijk betekent dat 'komst'.

In het Oude Testament wordt steeds weer de komst van een koning aangekondigd die vrede en gerechtigheid zal brengen. Christenen geloven dat die koning al gekomen is in de persoon van Jezus. Maar als we om ons heen kijken, is vrede soms nog ver te zoeken. Tijdens advent nemen we daarom een houding van verwachting aan. We laten ons opnieuw aansteken door de hoop die in het Oude Testament gewekt wordt: God blijft omzien naar zijn wereld. Uiteindelijk brengt hij vrede en gerechtigheid voor iedereen. De digitale adventskalender van “debijbel.nl” neemt je mee in die verwachting. We kijken naar de belangrijkste voorouders van Jezus, naar de beloftes van het Oude Testament en naar de manier waarop hij in het Nieuwe Testament wordt aangekondigd. Schrijf je in voor de adventskalender en ontvang tot en met 24 december dagelijks via e-mail een bijbeltekst en toepassing. Je kunt je inschrijven via het blok (rechts)onder op [de homepage](#) van debijbel.nl.

Lieve God,

(ingebracht door Derk Rozema)

*Het is voor mij een grote troost
dat ik altijd op U kan vertrouwen.*

*Ook al zie ik geen hand voor ogen,
U bent daar om mij te leiden.
U omgeeft en draagt mij.*

*Daarom open ik mijn hart voor U
en neem ik vol overgave plaats
in de geestelijke ark:
Uw Zoon Jezus Christus,
die de weg, de waarheid en het leven is.
In Hem ben ik geborgen en beschermd.*

*En ook al zal het stormen onderweg,
U belooft mij een behouden aankomst.
Daar vertrouw ik op en dank ik U voor. Amen.*

*Kaddisj gebed in het Nederlands vertaald (moderne vertaling):
(ingebracht door Marjolein Weggen)*

Zegt nu: Amen

Moge zijn grote naam verheven en geheiligd worden in de wereld die hij geschapen heeft naar zijn wil.
Moge zijn koninkrijk erkend worden in uw leven en in uw dagen en in het leven van het gehele huis van Israël, weldra en spoedig.
Zegt nu: Amen

Moge zijn grote naam gezegend zijn nu en voor altijd.
Gezegend, geprezen, gevierd, en hoog en hoger steeds verheven.
Verheerlijkt, gehuldigd en bejubeld worde de naam van de Heilige, gezegend zij hij
hoog boven iedere zegening, elk lied, lof en troost die op de wereld gezegd wordt.
Zegt nu: Amen

Moge er veel vrede uit de hemel komen en leven!
Over ons en over heel Israël.
Zegt nu: Amen

Hij die vrede maakt in zijn hoge sferen,
zal ook vrede maken voor ons en voor geheel Israël
Zegt nu: Amen

Verjaarsdaggroet Jacob en Janny Bijlsma.

Dank u wel voor deze feestelijke groet.

Wat was het fijn om in oktober nog een dienst mee te maken.

Tijdens ons tweeweeks verblijf in Calpe lukte het ons helaas niet om twee keer te komen omdat Janny enige dagen aan de hotelkamer gekluisterd was wegens een flinke buikgriep. Mogelijk zien jullie ons niet weer in Denia, omdat we sinds de verkoop van ons huis in Calpe vaak andere vakantiebestemmingen zoeken. Het was goed nog één keer terug te komen.

We houden over het kerken in de gemeenschap in Denia een warm gevoel over en zullen niet stoppen met een jaarlijkse donatie.

We hopen en bidden U Gods zegen toe voor hopelijk nog heel veel jaren.

We stellen het bijzonder op prijs het wel en wee digitaal te blijven volgen.

Een hartelijke groet en Gezegende Kerstdagen toegewenst.

Jacob en Janny Bijlsma.

P.S. U mag dit bericht in uw blad vermelden. Janny heeft ooit de omslag voor het kerkblad geleverd, het is nu echt wel aan vervanging toe.

Levensbeschouwelijke sites:

www.reliwerk.nl

www.vrijzinnig.nl

www.protestant.nl

www.kerknieuws.nl

www.refdag.nl

www.statenvertaling.net

www.igniswebmagazine.nl

www.debijbel.nl

www.vrijzicht.nl

www.christelijkweekblad.nl

www.hetgoedeleven.com

www.bruggenbouwers.com

www.nieuwwij.nl

www.pkn.nl

Dienstdoende predikant ds. Rob Quispel

Datum	Collecten
11 december	kerk en diaconie
18 december	kerk en sociale projecten
25 december	kerk en diaconie

Dienstdoende predikant ds. Henk Vijver

Datum	Collecten
01 januari	kerk en onderhoud
08 januari	kerk en sociale projecten
15 januari	kerk en diaconie
22 januari	kerk en sociale projecten

Muziekagenda

(Cor Pors)

Zaterdag 17 en zondag 18 december 2016 om 14.00 uur
Kerstconcert in Villa "El Nido" te Jávea.

Peter Neeteson, orgel/piano
Nada Kashaeva, mezzo sopraan

* 14.00 uur welkom met cava

- 14.30-15.45 uur concert en samenzang
- 15.45-17.00 uur glühwein, warme chocolademelk, wijn en fris, oliebollen, kerstbrood.

Meer informatie over het programma op
www.momentosdemusica.es.

Kaarten ook tel. 6 34 979 620 Peter Neeteson of
peter@momentosdemusica.es

Concertlocatie: Villa el Nido, Calle de Mila 15-17, 03738 Jávea.

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- Dominicaanse Republiek
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

Predikant

In november en december is ds. Rob Quispel onze predikant.
In januari en februari ds. Henk Vijver uit Oss.

De Kerkband.

Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder).
De volgende Kerkband komt (D.v.) 22 januari uit.

Mutaties: Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

De **kerkenraadsvergadering** wordt meestal gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van tevoren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon: 96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris/red.	Derk Rozema, Javea,	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa	96 574 7431
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
red. Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501
1 vacature		

De emailadressen van de kerkenraad vindt u op de website.

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	96 646 0841
	Peter Neeteson	63 497 9620 of 0031-622413706

Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Ati de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl
Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM
t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A
t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia